

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

mænd og specialarbejdere arbejdsløse, dvs. at i alt 14,1 pct. af alle arbejdsmænd og specialarbejdere var uden arbejde.

Socialdemokratiet finder, at denne store gruppe arbejdsløse medborgere har et rimeligt krav på at blive hjulpet med en dagpengesats, der ligger så tæt på arbejdsfortjenesten som muligt. I et moderne samfund må det betragtes som en selvfølge, at der er beskæftigelse til alle, der ønsker et arbejde og er i stand til at udføre det. I den udstrækning samfundet ikke kan tilbyde alle borgere arbejde, må det være en lige så stor selvfølge, at samme samfund yder dem, der bliver de tilfældige og uforskyldte ofre for denne manglende vilje eller evne, en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Forslaget rækker ikke så langt. Der er stadig 2 spærringer. I § 47 i loven findes bestemmelsen om, at dagpengene højst kan udgøre 90 pct. af den gennemsnitlige fortjeneste for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet, og i henhold til lovforslaget vil den enkelte derudover være begrænset af, at dagpengene højst må udgøre 90 pct. af hans personlige fortjeneste.

Med en ledighed på 3 pct. og en maksimumssats, der skønnes at blive 106 kr. pr. l. april 1972, vil meromkostningerne blive ca. 42 mill. kr. pr. år. For hver procent ledigheden stiger, vil omkostningerne til dagpenge yderligere stige med ca. 18,2 mill. kr. pr. år. Merudgiften for den foreslåede dyrtidsregulering af den personlige arbejdsfortjeneste, der danner baggrund for dagpengeberegningen, vil på årsbasis blive ca. 4,5 mill. kr. med en ledighed på 3 pct.

Det er en udgiftsstigning, der vel nok vil give anledning til et par gode råd og megen betænkelighed fra oppositionens side om, hvordan det nu skal gå med landets økonomi. Vi lytter naturligvis opmærksomt til alt, hvad der kommer fra oppositionen af råd, og i den udstrækning, vi finder bekymringerne for den samlede økonomi saglige og politisk velfunderede, er vi også parat til at dele dem, ligesom vi er parat til at følge rådene, hvis de efter vor vurdering opfylder samme kvalitative krav. Men allerede her ved første behandling vil det nok være rimeligt at give udtryk for, at der efter socialdemokratiets opfattelse er udgifter, der ikke

kan spares, og hertil hører de af dette forslag fremkaldte omkostninger.

Lovforslagets gennemførelse betyder en rimelig og nødvendig hjælp til mennesker, der uden egen skyld og ønske har fået hårdt brug for denne hjælp. Vi nærer også tillid til, at den nuværende regerings økonomiske politik meget hurtigt vil genskabe den fulde beskæftigelse og dermed hindre, at udgiftstigningen bliver af foruroligende karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang tilsige den socialdemokratiske gruppes støtte til en hurtig og velvillig behandling af forslaget.

Simonsen: Det centrale i det lovforslag, vi her behandler, er jo forhøjelsen af dækningsprocenten fra 80 til 90, og det er på mange måder et besnærende forslag og en gammel kending fra socialdemokratiets kåde oppositionsperiode, men uanset det sympatiske i forslaget, er det lidt svært at få fat på sammenhængen mellem dette forslag — og i øvrigt de mange andre udgiftkrævende forslag, vi i den senere tid har fået fra socialdemokratiet — og så det kulegravningsarbejde, der foregår med henblik på en reduktion af statens udgifter.

Jeg synes nok, det var en drastisk påstand, der kom fra hr. Erik Andersen (Fr.borg amt), da han vurderede den nuværende beskæftigelsessituation og angav som begrundelse for den tidligere regerings fejlslagne økonomiske politik. Den nuværende regering har siden tiltrædelsen foretaget så mange indgreb i økonomien — jeg behøver ikke at remse dem op, men jeg kunne da f. eks. henvise til 10 pct. importafgiften, nu da finansministeren er til stede — at den beskæftigelsessituation, vi har for øjeblikket, ikke kan begrundes med den tidligere regerings politik. Hvis man skulle prøve at vurdere ud fra de forskellige forslag, der i denne tid kommer fra regeringen og regeringspartiet, så må man nok have lov til at sige, at kan der nogen sinde blive tale om fejlslagen økonomisk politik, så bliver det den oppustning af udgifterne, der finder sted i øjeblikket. Og det er meget afgørende at tage med ind i vurderingerne af, hvorvidt et forslag, som det foreliggende, uanset det sympatiske, skal nyde fremme i den aktuelle situation. Begrebet „hellige køer“ har fået